

πάτριοι λόγοι καὶ τὸν νάρθηκα τῷ θεῷ συγκαθιεροῦσιν,
 ὡς ἢ μηδενὸς δέον μνημονεύειν τῶν ἐν οἴνῳ πλημμελη-
 θέντων ἢ παντελῶς ἐλαφρᾶς καὶ παιδικῆς νοουθεσίας δεο-
 μένων. ἐπεὶ δὲ καὶ σοὶ δοκεῖ τῶν μὲν ἀτόπων ἢ λήθη τῷ
 5 ὄντι σοφῇ κατ' Εὐριπίδην (Or. 213) εἶναι, τὸ δ' ὅλως
 ἀμνημονεῖν τῶν ἐν οἴνῳ μὴ μόνον τῷ φιλοποιῷ λεγομένῳ
 μάχεσθαι τῆς τραπέζης, ἀλλὰ καὶ τῶν φιλοσόφων τοὺς
 ἐλλογιμωτάτους ἀντιμαρτυροῦντας ἔχειν, Πλάτωνα καὶ
 Ξενοφῶντα καὶ Ἀριστοτέλην καὶ Σπεύσιππον Ἐπίκουρόν
 10 τε καὶ Πρύτανιν καὶ Τερώννυμον καὶ Δίωνα τὸν ἐξ Ἀκα-
 Ε δημίας, ὡς ἄξιόν τινος σπουδῆς πεποιημένους ἔργον
 ἀναγράψασθαι λόγους παρὰ πότον γενομένους, ὧθήης τε
 δεῖν ἡμᾶς τῶν σποράδην πολλάκις ἐν τε Ρώμῃ μεθ' ὑμῶν
 καὶ παρ' ἡμῖν ἐν τῇ Ἑλλάδι παρούσης ἅμα τραπέζης καὶ
 15 κύλικος φιλολογηθέντων συναγαγεῖν τὰ ἐπιτήδεια, πρὸς
 τοῦτο γενόμενος τρία μὲν ἤδη σοι πέπομφα τῶν βιβλίων,
 ἐκάστου δέκα προβλήματα περιέχοντος, πέμψω δὲ καὶ
 τὰ λοιπὰ ταχέως, ἂν ταῦτα δόξῃ μὴ παντελῶς ἄμουσα
 μηδ' ἀπροσδιόνυσ' εἶναι.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Α

Εἰ δεῖ φιλοσοφεῖν παρὰ πότον

Collocuntur Aristo, Plutarchus, Crato, Sossius Senecio

1. Πρῶτον δὲ πάντων τέτακται τὸ περὶ τοῦ φιλοσο-
 φεῖν παρὰ πότον. μέμνησαι γὰρ ὅτι, ζητήσεως Ἀθήνησι